

Kunze ugyan ezen adatokat még nem tartja elégségeseknek arra, hogy az x értéke véglegesen meghatározható legyen, de már ezekből is világosan kitűnik:

1., hogy az erdei fenyőnél a közép átmérő szerinti kőbőzés mindig kisebb eredményt szolgáltat a valóságosnál;

2., hogy az így kiszámított kőbirtalom annál hibásabb minél kisebb az átmérő. Az előbbi adatok szerint ugyanis a 10 cm-es törzseknél a hiba átlag 15%, a vastagabb törzseknél ellenben fokozatosan csökken, úgy, hogy a 30 cm-es törzseknél már átlag 4%-ra esik le. Ezen felül az adatok már nem elég nagy számuak, hogy világos következtetést lehessen belőlük vonni a hibára nézve, de Kunze valószínűnek tartja, hogy az a 30 cm-nél vastagabb törzseknél nem nagyon változik és átlag körülbelül 3%-nak fog ujabbn kísérletek alapján bizonyulni.

Vidéki levél.

Diósgyőrött, 1892. szeptember 5.

Az augusztus második felében hirtelen beállott rendkívüli hőség káros hatása nemcsak a mezőn, hanem az erdőben is észlelhető. Itt, Diósgyőrött a hőmérő dél tájban 30—37 C. fokot, reggelként 22—28° C, este pedig 20—27° C. fokot mutatott. A hőség maximuma 37° C volt (augusztus 18-án); az uradalom déli részében (Mocsolyáson) azonban majdnem a 40°-ot is elérte (árnyékban). Hogy mennyire kiszáradt a levegő, mutatja az a körülmény, hogy a száraz és nedves hőmérő közti különbség, mely máskor állandó derült időben 5—7 fokra rugott, most egész 13 fokra emelkedett. A hő reggeltől dél felé gyorsan emelkedett és délután csak lassan csökkent; Szt.-István napján például a következő hőmérő állásokat jegyeztük fel:

	A száraz hőmérőn	A nedves hőmérőn
6 órakor reggel:	25·0 °C.	20·0 °C.
7 » »	28·0 »	22·0 »
8 » »	31·6 »	24·5 »

	A száraz hőmérőn	A nedves hőmérőn.
9 órakor 15 p. reggel:	33·8 °C,	24·8 °C.
10 » 20 » »	35·2 »	25·0 »
11 » 5 » »	36·0 »	25·0 »
12 » délben	36·4 »	24·4 »
1 » 5 p. d. u.	36·6 »	24·6 »
2 » délután:	36·2 »	25·2 »
3 » »	35·6 »	25·0 »
4 » »	35·0 »	23·6 »
5 » »	33·4 »	23·2 »
6 » este:	30·0 »	23·0 »
7 » »	26·8 »	21·2 »
8 » »	26·6 »	20·4 »
9 » »	26·2 »	19·8 »

Ennek a rendkívüli hőségnek csakhamar mutatkozní is kezdett a káros hatása, a mennyiben az eddig zöld erdőben sárgabarna foltok tűnnek fel, mint ahogy őszszel a levélhullás előtt szoktak jelentkezni. Leginkább szenvedett a szil és hárs, azután a gyertyán, míg a bükk és a tölgy kevésbé. A kőris és juhar levelei néhol megfonnyadtak, de nem száradtak meg. Az erdőgondnokság székhelyén egy felnőtt gleditsiának hirtelen összes levelei megszáradtak és lehullottak, míg közelében az akáczfáknak semmit sem ártott a hőség. Az erdőben némely helyen a fának egy harmadrésze is elveszítette a lombját. Egészben véve azonban a kár nem oly jelentékeny. Azok a fák, melyeknek lombja megperzselődött, mindenesetre növedékvesztéséget fognak szenvedni a jövő évben, mert a rügyek az idén nem fejlődhetnek ki kellőképen. Az egész erdőbirtok összes törzseihez képest azonban mégis csak csekély azon fák száma, melyeknek lombja elszáradt. Nagyobb kár történt az egyes sekély, száraz, köves talaju és gyér zárlatú helyeken, a hol

a hőség válogatás nélkül minden fanem lombját nemesak megperzselte, de a fák nagyobb része teljesen el is száradt. Ilyenkor lehet legjobban látni, mennyire fontos az erdőre a jó zárlat és az elegendő humusz takaró.

-A csemetékben nem okozott jelentékenyebb kárt a hőség, minek oka abban rejlik, hogy a buján nőtt fű, saját élete árán, megvédte a csemetéket. A csemeték levelei azonban sok helyen elszáradtak és lehulltak.

A tölgymakkra, mely az idén kivételesen szépen termett, a hőség csak annyi befolyással volt, hogy egy része nem fejlődött ki kellő nagyságra és hogy valamivel hamarabb fog megérni; de csak kevés hullott le, a mitől pedig félni lehetett.

A főbb források vize kissé megapadt ugyan a szárazság folytán, de nem oly mértékben, hogy érezhető vízhiányt okozott volna.

Bhy.

A fapiacsról.

Budapest, 1892. szept. 16.

(B.) Az üzleti viszony mint rendszeren ez időtájban lenni szokott, ugy most is inkább szünetelőnek jelezhető; most volna ugyan az ideje, hogy a kereslet élénküljön, de az augusztusi nagy forróság, mely a tavaszi terményekben számos helyt nagy kárt okozott, a belföldi piac forgalmára kétségtelenül kihat, s így csak későbbre várható a faüzlet terén is valamivel több élénkség. A külföldi forgalom az eddigi kerékvágásban halad s ennél is elkelne a nagyobb élénkség, nevezetesen Németország felé, ha ugyan még a meglévőt is nem fogja a félelmetes cholera elvinni; néme-